

Διετές μνημόσυνο μακαριστού Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μ. Βρεταννίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Θυατείρων](#)

Ιερό μνημόσυνο τελέσθηκε στον Ιερό Καθεδρικό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Wood Green στο Βόρειο Λονδίνο επί τη συμπληρώσει δύο ετών από την εις Κύριον εκδημία του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κυρού Γρηγορίου.

Της Θείας Λειτουργίας και του ιερού μνημοσύνου προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κολωνείας κ. Αθανάσιος, συλλειτουργώντας μετά των εφημερίων του Ι. Ναού.

Την επιμνημόσυνη ομιλία εξεφώνησε ο Αξιότιμος κ. Μάριος Μηναΐδης, Πρόεδρος των Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μεγάλης Βρετανίας και Πρόεδρος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής του Καθεδρικού Ι. Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βορείου Λονδίνου.

Ακολουθεί η ομιλία:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη Κολωνείας κ. Αθανάσιε

Εξοχώτατε Ύπατε Αρμοστά της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Ανδρέα Κακουρή

Σεβαστό Ιερατείο

Αξιότιμοι πρόεδροι Ελληνορθοδόξων κοινοτήτων, κομμάτων, οργανώσεων, σωματείων και σχολείων

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί και αδελφές

Συμπληρώνονται φέτος δύο χρόνια από την εις Κύριον εκδημία στις 20 Νοεμβρίου 2019 του αιδίου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας κυρός

Γρηγορίου.

Σε μια σύντομη ομιλία δεν είναι δυνατό κανείς να αποδώσει με την πρέπουσα σημασία το τεράστιο έργο που επιτέλεσε ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Γρηγόριος αλλά θα επιχειρήσω επιγραμματικά να σκιαγραφήσω, κατά την δική μου ταπεινή γνώμη, τους κυριότερους σταθμούς και επιτεύγματα της ζωής του και της Αρχιεπισκοπικής του ποιμαντορίας.

Γεννήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 1928 στον, από το 1974 Τουρκοκρατούμενο, Μαραθόβουνο της Επαρχίας Αμμοχώστου.

Ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ο Γ΄ τον έκαρε μοναχό το 1952 και ακολούθως τον χειροτόνησε Διάκονο στις 24 Ιουνίου 1953 (Ημέρα Πεντηκοστής).

Το 1954 αφού αποφοίτησε από το Παγκύπριο Γυμνάσιο μετέβη στην Ελλάδα και εφοίτησε στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στις 6 Απριλίου 1959 διορίζεται να υπηρετήσει ως Διάκονος στον Ιερό Ναό Αγίων Πάντων, Λονδίνου και στις 19 Απριλίου 1959 χειροτονείται σε Πρεσβύτερο από τον αοίδιμο Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας Αθηναγόρα Καββάδα.

Διορίζεται από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αθημαγόρα Κοκκινάκη το 1964 Πρωτοσύγκελος της Αρχιεπισκοπής και στις 26 Νοεμβρίου 1970 εκλέγεται από την Ιερά Σύνοδο και χειροτονείται στις 12 Δεκεμβρίου 1970 Επίσκοπος Τροπαίου και αναλαμβάνει ως Αρχιερατικώς Προϊστάμενος της Κοινότητας Αποστόλου Βαρνάβα την οποία ενέδειξε με σκληρή δουλειά, επιμονή και αγάπη προς το Ποίμνιο, στην μεγαλύτερη ίσως Εκκλησιαστική Κοινότητα της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων.

Στις 16 Απριλίου 1988 η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου τον εξέλεξε παμψηφεί σε Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και Μεγάλης Βρατανίας και η ενθρόνιση του έγινε στις 29 Μαΐου 1988 στον Καθεδρικό Ναό της του Θεού Σοφίας. Μια πραγματική λαοθάλασσα έσπευσε να χαιρετίσει με αισθήματα σεβασμού και αγάπης τον δικαίως νεοεκλεγέντα τότε Αρχιεπίσκοπο Γρηγόριο.

Σε αυτό το σημείο θα αναφερθώ σε μερικά σοφά λόγια που εμπεριέχονται στην Εγκύκλιο του αιδίμου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Δημητρίου και της Ιεράς Συνόδου που ακολούθησε την εκλογή του Σεβασμιωτάτου τότε κ. Γρηγορίου σε Αρχιεπίσκοπο.

“....εις εκλογήν και ανάδειξιν του αξίου εκ των τεθέντων τριών υποψηφίων προσώπου προς ανάληψιν της αρχιερατικής προστασίας και ποιμαντικής ράβδου της Επαρχίας υμών, προεκρίθη των άλλων και εξελέγη παμψηφεί ο Θεοφιλέστατος

Επίσκοπος Τροπαίου κ. Γρηγόριος, ανήρ κόσμιος και ιεροπρεπής, τα θεία καλώς εξησκημένος, παιδεία κεκοσμημένος εκκλησιαστική τε και θύραθεν, φρονήσει και ικανότητι συγκεκροτημένος και πείραν ου μικράν έχων των εκκλησιαστικών πραγμάτων και υποθέσεων εκ της μακράς, δοκίμου και τετιμημένης εν τη εκκλησία διακονίας αυτού, ος και ενεδείχθη γνήσιος και κανονικός Αρχιεπίσκοπος της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας”.

Μερικά από τα πλούσια χαρακτηριστικά της Αρχιεπισκοπικής καλλίκαρπης και πολυσχιδούς Ποιμαντορίας του Αρχιεπισκόπου Γρηγορίου είναι και τα ακόλουθα.

Ταπεινός και προσιτός σε φτωχούς και πλούσιους (ήξερε τον κάθε ένα με το όνομα του) εργάστηκε άδολα, σιωπηρώς και αθόρυβα κοντά στο λαό και με τον λαό για την πρόοδο και το καλό της Αρχιεπισκοπής, των κατά τόπους κοινοτήτων και της ομογένειας γενικότερα.

Αγωνίστηκε για την εδραιώση των υφιστάμενων Κοινοτήτων και παράλληλα ίδρυσε και νέες κοινότητες όπου εχρηιαζόταν και ενθάρρυνε τις κοινότητες να αποκτήσουν ιδιόκτητες εκκλησίες ώστε να τελούνται οι Θείες Λειτουργίες και τα Ιερά Μυστήρια απρόσκοπτα και να αποκτήσουν και άλλους χώρους για να συνεστιάζονται οι πιστοί και να προσφέρονται γεύματα στους ηλικιωμένους μερικοί από τους οποίους υποφέρουν από μοναξιά.

Ίδρυσε το 2001 Εκκλησιαστικό και Θεολογικό Σεμινάριο για την επιμόρφωση των ήδη υπηρετούντων στην Αρχιεπισκοπή κληρικών, την εκπαίδευση νέων οι οποίοι ήθελαν να ιερωθούν, εκπαίδευση λαϊκών στελεχών προς ανάληψη υπεύθυνης διακονίας για την διδασκαλία και κατήχηση στην Ορθόδοξη Πίστη και Λατρεία και την εκπαίδευση λαϊκών στελεχών για την διοίκηση και προστασία των εκκλησιαστικών κοινοτήτων. Εφρόντισε να αποστέλλονται νέοι για σπουδές στην Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στην εκκλησιαστική Σχολή “Απόστολος Βαρνάβας” της Εκκλησίας της Κύπρου.

Εδραίωσε την Σχολή Βυζαντινής Μουσικής η οποία ιδρύθηκε το 1987.

Με δική του πρωτοβουλία ιδρύθηκε Ινστιτούτο Επιμόρφωσης δασκάλων για την καλύτερη λειτουργία των παροικιακών σχολείων και επίσης πραγματοποιούνταν εκπαιδευτικά συνέδρια εντός και εκτός Λονδίνου.

Επί της Αρχιεπισκοπικής του Ποιμαντορίας ιδρύθηκαν ένα Δημοτικό ημερήσιο Ελληνορθόδοξο Ομολογιακό σχολείο ονόματι “Άγιος Κυπριανός” και ένα γυμνάσιο ονόματι “Άγιος Ανδρέας”.

Συντέλεσε στην ίδρυση του Ενιαίου Φορέα Ελληνικής Παροικιακής Εκπαίδευσης

“Ε.Φ.Ε.Π.Ε” για την καλύτερη ωργάνωση και στελέχωση των διαφόρων παροικιακών σχολείων και ήταν πρόεδρος του ΕΦΕΠΕ.

Εκδίδετο ετησίως το μεγάλο Ημερολόγιο με πολλές και ενδιαφέρουσες πληροφορίες και το μικρότερο ημερολόγιο τσέπης. Επίσης κυκλοφορούσε ανά δίμηνο το δίγλωσσο περιοδικό “Ορθόδοξος Κήρηξ” και εβδομαδιαία το επίσης δίγλωσσο “Κήρυγμα της Κυριακής”.

Επίσης προέβη στην έκδοση μεγάλου αριθμού αντιτύπων τόσο της Θείας Λειτουργίας του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στα Ελληνικά και Αγγλικά (δίπλα δίπλα) όσο και του Προσευχηταρίου επίσης στα Ελληνικά και Αγγλικά για την καλύτερη πνευματική επικοινωνία με τους Αγγλόφωνους πιστούς.

Εκαλλιέργησε στενές και αξιέπαινες σχέσεις μετά των άλλων Χριστιανικών Εκκλησιών και Δογμάτων αλλά και μετά των αλλοθρήσκων, στη πολυθρησκευτική και πολυπολιτισμική Μεγάλη Βρετανία και εδιετέλεσε πρόεδρος η συμπρόεδρος ορισμένων σχετικών επιτροπών. Έχοντας υπόψιν ορισμένα σχόλια από διάφορους αντιπροσώπους άλλων Χριστιανικών Δογμάτων και αλλοθρήσκων είμαι βέβαιος ότι αύξησε το κύρος και το σεβασμό προς την Αρχιεπισκοπή Θυατείρων.

Το μεγαλύτερο ίσως επίτευγμα του ήταν να υπερπηδήση δυσχέρειες, να κτίση γέφυρες μεταξύ των Κοινοτήτων, οργανισμών, σωματείων και συλλόγων και να επιτύχει μια θαυμαστή ενότητα στην ομογένια του Ηνωμένου Βασιλείου.

Πάντοτε θα τον θυμόμαστε με το πλατύ και πηγαίο χαμόγελο του που σε αφόπλιζε έστω και αν ακόμα σου έκανε κάποια παρατήρηση. Τον διέκρινε η Αποστολική απλότητα στον βίο του και στο βάθος της ψυχής του και για οποιονδήποτε λόγο δεν κράτησε κακία σε κανέναν, ούτε και σε εκείνους που ευεργέτησεν και τον επλήγωσαν. Γι’ αυτό αναδείχθηκε ο «καλός ποιμήν» του Ευαγγελίου.

Ο Παναγιώτατος Πατριάρχης κ.κ. Δημήτριος το 1991 έγραφεν «σκαπανεύς και ποιμήν αγαθός, μετά πολλής συνέσεως και εκκλησιαστικής συνειδήσεως κατευθύνων το ευσεβές πλήρωμα της Επαρχίας Θυατείρων εις νομάς σωτηρίους» και το 2018 ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ Βαρθολομαίος έγραψεν τα ακόλουθα «Υμείς δε, άγιε αδελφέ, επιβάντες της θεωρίας εχωρήσατε εις την πράξιν, καταστάντες καθ’ όλον το μακρόν χρονικόν διάστημα της Ποιμαντορίας υμών, αλλά και προγενέστερον ως βοηθός Επίσκοπος παρά τοις προκατόχοις υμών, τύπος και υπογραμμός τω εμπεπιστευμένω υμίν ποιμνίω, καύχημα δε και δόξα δια την αναδείξασαν υμάς Μεγάλην Εκκλησίαν της Κωνσταντινουπόλεως».

Αιωνία του η μνήμη.

Μάριος Μηναΐδης

Πρόεδρος Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων Μεγάλης Βρετανίας

Πρόεδρος Εκκλησιαστικής επιτροπής Καθεδρικού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου
Βορείου Λονδίνου

21 Νοεμβρίου 2021